

BLAUWIG LICHT
EN VROLIJKER VERZEN

BLAUWIG LICHT
EN VROLIJKE VERZEN

CHRISTIAAN ABBING

Tekst: Christiaan Abbing

Omslagontwerp: Christiaan Abbing (& DALL·E)

ISBN: 978 94 6538 990 5

© Christiaan Abbing, 2026

JE MOET TOCH WAT

Het stelt waarschijnlijk niet veel voor hoor, maar
Ik houd gewoon van leuke versjes maken

Het is geen hoogverheven je van *het*
't Zijn meestal nogal alledaagse zaken

Het geeft niks als je er niet zo van *houdt*
Ik weet wel: zoveel mensen, zoveel smaken

Soms raakt een woord, een grappig toeval *me*
Waarmee ik dan weer anderen wil raken

Zo'n talig kunstje, daar geniet ik *van*
Een soort van code die ik graag wil kraken

't Is hobbyisme, tijdverdrijf, want *de*
Lightverse-auteur verdient geen harde knaken

Welnee, naar mij vernoemen ze geen *straat*
Maar fijn dat je toch eventjes bleef haken

Een raccontino: de eerste regel wordt aangevuld met de laatste woorden uit de oneven regels (hier cursief).

KUNSTWERK

Ik wandel kalmpjes door een galerij
Waar hobbykunstenaars zijn neergestreken
Ik slof van beeldhouwwerk naar schildelij
Totdat ik alle stukken heb bekeken

Tot plotseling mijn ogen blijven steken
Bij één paneel, een beetje buiten het bereik
Een levensgroot portret dat lijkt te spreken
Dit werk geeft van een echte meester blijk

En toch, hoe langer ik de plaat bekijk
Hoe meer ik dit portret vind tegenvallen
Want kijk: die oren zijn echt ongelijk
Wat kan zo'n wipneus een gezicht verknallen!

Nu hoor ik achter mij een zacht gegiechel:
Ik staar al vijf minuten in een spiegel

NIEUWE HEMEL

Een nieuwe hemel, plaats voor vele volken
Er zijn geen grenzen meer en geen belet
We zijn er met z'n allen in de wolken

De Italianen hebben lange tafels neergezet
De Duitsers zijn met bier en worst gekomen
De Fransen knagen lodderig aan een baguette

De Finnen zitten als vanouds te stomen
Het hele Middellandsezegebied
Houdt de siësta van zijn dromen

De Russen zingen hier een vrolijk lied
Amerikanen galmen luidkeels mee
Al kennen ze de meeste woorden niet

Ja, zelfs de Hollanders zijn heel tevree
Zij mogen schaatsen op de Glazen Zee

CHOCOLADETAART

Mijn jongste dochtertje wordt morgen drie
Dus sta ik in de keuken taart te bakken
Ik hak verwoed in extra pure plakken
Uit de cacaooverwerkingsindustrie
Ik bak joconde, da's een soort biscuit
En maak ganache van chocola en room
Het wordt een grote, zoete, bruine droom
Een woeste chocoladefantasie

Ik overgiet dit bouwwerk met gelei
De chocola drupt glanzend door de keuken
Dan nog een chocoladebloem erbij
Om het geheel nog verder op te leuken

Ook zó nieuwsgierig naar het eindproduct?
Helaas, de taart is helemaal mislukt

ZOUTELANDE

'Niets beters dan met jou de kou trotseren...'

De teksten zijn inmiddels welbekend
Geen liedje wist ooit beter te presteren
Dan Zoutelande van die Zeeuwse band

Terwijl het nieuws een hittegolf belooft
Zingt Bløf een liedje over koude handen
En over grijze wolken om je hoofd
Het is mistroostig weer in Zoutelande

Dit liedje blijft als zomerwarmte hangen
En in die loomte, langzaam maar beslist
Ontstaat haast als vanzelf een stil verlangen
Naar regenbuien, kou en grijze mist

In Nederland dat van de hitte smooit
Is het geen wonder dat zo'n liedje scoort